

РЕШЕНИЕ

№ 463

гр. Перник, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Тина Р. Тодорова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20231720201556 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №23-1158-002018 от 17.08.2023г., издадено от началник Сектор “Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ Б. Х. К. с ЕГН ***** са наложени административни наказания глоба 800.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок 3 /три/ месеца за това, че на 02.06.2023 г., в 18.45 часа, в гр. Перник, като водач на МПС – л.а. “БМВ 535Д“, с рег. №*****, движейки се по път II-63 в посока от ул. Батак към ул. Граово, на км.2+400, при разрешена максимална скорост на движение 50 км/ч. за населено място, се движил със скорост 113 км/ч. /наказуема скорост 110 км/ч/, като нарушението е установено и заснето със система за трафик видеоконтрол TFR1 – М, №632 – нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Срещу наказателното постановление в срок е постъпила жалба от Б. К., чрез пълномощника – адв. Б. В., в която се излагат възражения, че е издадено в нарушение на закона, при допуснати нарушения на процесуални правила, че събраните доказателства не установяват описаното в съдържанието му нарушение, както и че при произнасянето си АНО не е извършил дължимата проверка по чл.52, ал.4 от ЗАНН и не е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН при наличие на предпоставки за това. Моли за отмяна на издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно и необосновано, както и за присъждане на направените разноски в производството, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие и списък на разноските.

В съдебното заседание жалбоподателят не е участвал лично. Пълномощникът му поддържа и допълва доводите за незаконосъобразност на обжалвания административнонаказателен акт и пледира за отмяната му.

Административнонаказващият орган – началник сектор ПП – ОДМВР – Перник в съпроводителното писмо към преписката изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване на издаденото наказателно постановление. Прави възражение и за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар от другата страна. В съдебно заседание представител не е участвал.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

На 02.06.2023г., 18.45 часа, в гр. Перник, по път II-63 в посока от ул. Батак към ул. Граово, се движело МПС – л.а. л.а. “БМВ 535Д“, с рег. №*****. На км.2+400 на посочения път, в района над жилищните блокове на кв. Проучване, гр. Перник, с мобилно автоматизирано техническо средство TFR1 – М, №632, монтирано в полицейски автомобил с рег.№*****, се извършвало измерване на скоростта на преминаващите пътни превозни средства в стационарен режим, чрез заснемане в двете посоки, обхващайки приближаващите към СПУКС МПС и тези, които се отдалечават от него. Разрешената скорост на движение била 50/км/ч. за населено място, съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В 18.45 часа през обсега на система за контрол на скоростта преминал и горепосоченият автомобил.

Малко след преминаването си през контролираната зона водачът на автомобила се върнал до служебния автомобил на ОДМВР – Перник и поискал да узнае регистрирано ли е нарушение при преминаването му. На място служителят му показал заснетия клип.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № 1158р-4422/08.06.2023г. /приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата/.

При обработка на заснетите нарушения се установило, че след навлизане на превозното средство в контролираната зоната е измерена скорост на движение от 113 км/ч..

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на ФЛ - Б. Х. К., ЕГН *****, с адрес в град Перник. Предвид стойността на превишението на скоростта и следващите се за нарушението наказания, не била приложена съкратената процедура по чл.189, ал.4 от ЗДвП, а производството продължило по общите правила.

Материалите по образуваната административна преписка били възложени за работа на свид. Р. С. Е. – командир на отделение при сектор ПП – ОДМВР Перник, който призовал собственика на МПС да се яви за изясняване на обстоятелствата по случая.

На 26.07.2023г. К. се явил в сектор ПП – ОДМВР - Перник, където предоставил изисканата от него информация във връзка с разпоредбата на чл.188 от ЗДвП. След запознаване с изготвения снимков материал за

нарушението от клип №25961, в декларация от същата дата К. посочил, че на 02.06.2023г., около 18.45 часа, собственият му лек автомобил с рег. № ***** е управляван от него.

Въз основа на така установеното фактическо положение, на 26.07.2023г., в присъствието на нарушителя и на св. Д. Е. С., свидетелят Р. С. Е. образувал административнонаказателно производство със съставяне на АУАН серия АД, №121632 срещу Б. К., като приел, че същият виновно е нарушил разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, тъй като в населено място /гр. Перник/, е превишил максимално разрешената скорост от 50 км/ч., движейки се със 110 км/ч. /получена след приспадане на допустимата грешка при измерването +/- 3% от измерената стойност на скоростта – 113км/ч./.

Актът бил предявен и връчен на нарушителя, като в съдържанието му било отразено, че няма възражения.

На 17.08.2023г., при проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, преценявайки събраните по преписката доказателства, наказващият орган приел, че са налице основанията по чл.53, ал.1 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП наложил административни наказания на Б. К. за установеното нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин като взе предвид показанията на свидетелите Р. С. Е., Д. Е. С. и М.М.Н., както и приетите писмени доказателства: АУАН серия АД, №121632/26.07.2023г., справка от централна база данни – КАТ, снимков материал от АТС TFR1-M 632, протокол за използване на АТСС, рег. №1158p-4422/08.06.2023г., протокол № 3-28-22/12.10.2022г. от проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M на Лаборатория за проверка на анализатори за алкохол в дъха и радар скоростомери в сектор „УС“ - Полицейска техника при ГД „НП“, заповед №313з-1632/02.12.2021г. на Директор ОД МВР – Перник, справка за нарушител /водач, декларация по чл.188 от Закона за движение по пътищата и писмо, изх. № 11-00-325/13.11.2023г. от директор Областно пътно управление – Перник, Агенция „Пътна инфраструктура“..

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, но разгледана по същество се явява неоснователна.

При извършена служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Възраженията в тази насока, изложени в жалбата и допълнителното изложение към нея, са неоснователни.

Жалбоподателят е привлечен към административнонаказателна отговорност за това, че на посочените дата и час, в съответния пътен участък, е управлявал автомобил, негова собственост, с превишена скорост, тъй като с мобилно автоматизирано техническо средство TFR1 – M, №632, монтирано в полицейски автомобил с рег.№*****, скоростта му на движение е фиксирана

на 113 км/ч.. В декларация по реда на чл.188 от ЗДвП жалбоподателят е деклариал, че на визираните дата и час лично е управлявал превозното средство, което потвърждава и разпитаният в съдебно заседание свидетел М.Н., поради което съдът приема този факт за безспорно доказан по делото.

Допуснатата в АУАН неточност при означаване модела на превозното средство /“320Д“, вместо действителния „535Д“/ не представлява съществено нарушение, тъй като не засяга възможността за безспорна индивидуализация на превозното средство, с което е извършено нарушението. Видно е, че вида, марката и регистрационния номер са вписани коректно, което е достатъчно в горната насока. Тези данни напълно съответстват на информацията, която визуализира снимковия материал за нарушението от клип №25961 и изключват грешка по отношение МПС. Съгласно разпоредбите на НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства /глава Трета/, регистрационният номер на МПС, като графично изображение и комбинация от букви и цифри, е основен елемент за идентификация на всеки автомобил. Нормата на чл.24, ал.8 от Наредбата въвежда изискване комбинацията от елементи, формиращи регистрационния номер, да не допуска подвеждане при идентификацията му. Т.е., регистрационният номер е уникален идентификационен елемент на превозното средство и никое друго не може да бъде регистрирано със същата комбинация от знаци. Самото използване на АТСС за установяване на нарушения на правилата за движение е основано на заснемане/разпознаване на регистрационния номер на моторното превозно средство. В този аспект коректното означаване на вида, марка и рег. номер на процесния автомобил в АУАН представлява достатъчна по обем съвкупност от данни за безспорната му идентификация. При издаване на наказателното постановление АНО е коригирал допуснатата в акта неточност съобразно възможността в чл.53, ал.2 от ЗАНН.

Мястото на нарушението е описано ясно и с необходимата конкретика, означени са и всички обстоятелства, свързани с точното правно квалифициране на нарушението и елементите от обективната страна на административнонаказателната норма.

Събраните писмени доказателства безспорно доказват, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилна система за видеоконтрол, установяващо и автоматично заснемащо нарушения на правилата за движение, използването на каквито предвижда чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП, вр. §6, т.65 от ДР на ЗДвП. Приетият по делото протокол № 3-28-22/12.10.2022г. на Лаборатория за проверка на анализатори за алкохол в дъха и радар скоростомери в сектор „УС“ - Полицейска техника при ГД „НП“, доказва, че средство за измерване – мобилна система за измерване на скорост, тип TFR-1M, с идент. №632, вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване и притежаваща удостоверение за одобрен тип средство за измерване, е преминало успешно последваща проверка, при която е установено съответствие с одобрения тип и с метрологичните изисквания, като грешките не превишават максимално допустимите. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето процесното

нарушение на датата визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП, чл. 4 и чл.5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл.10, ал.1 от наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейски служител – свид. Р. Е., в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, посока на контролираните МПС, въведения за участъка скоростен режим, режим на измерване, посока на задействане, начало и край на работа с АТСС на посоченото място и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на акта и наказателното постановление, позволяват формиране на еднозначен извод, че протокола е относим към описаното в него нарушение. Отразените в протокола място на използване на техническото средство – гр.Перник, път II-63, км.2+400, /над жилищните блокове на кв. Проучване/, времето на работа с него, установеният скоростен режим, посока на движение на контролираните превозни средства и посока на задействане на АТСС дават основание да се приеме еднозначно, че на посочените в акта и постановлението място, дата и час чрез техническото средство е установено нарушение при управление на визираното МПС, изразило се в превишаване на допустимата скорост от 50 км/ч. валидна за населено място, съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП. В пътния участък, попадащ в рамките на населено място, не е било въведено различно ограничение на скоростта с пътен знак, което се установява от предоставената информация от администрацията, стопанисваща пътя, обективизирана в писмо, №11-00-325/13.11.2023г. от директор ОПУ – Перник.

Приетата по делото заповед №8121з-1632/02.12.2021г., издадена от директор ОДМВР – Перник доказва и компетентността на полицейския служител, изготвил протокола за използване на АТСС да осъществява дейност по заснемане на нарушения на правилата за движение по пътищата със СПУКС, да извършва последващ преглед, валидизиране и генериране на ЕФ в АИС „АНД“, доколкото е сред определените с административния акт длъжностни лица. Протоколът е съставен съгласно изискванията в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. и е подписан от същия полицейски служител, който с полагането на подписа си е и декларирал, че автоматизираното техническо средство е разположено, настроено и използвано съгласно нормативните предписания и изискванията, въведени в инструкцията за неговата експлоатация, че е преминало метрологична проверка и е годно за експлоатация. Протоколът по чл.10, ал.1 от Наредбата е официален документ, ползващ се с обвързваща доказателствена сила, тъй като е съставен и подписан от длъжностно лице, в кръга на службата му, а впоследствие е надлежно проверен от ръководителя на съответното структурно звено, удостоверено със съответните записи. Същият се цени като годно доказателствено средство за удостоверените в съдържанието му фактически обстоятелства, за изготвения и приложен снимков материал от запис на

нарушението, както и за това, че АТСС е било използвано съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства.

Доказателствата по делото установяват, че в конкретния случай АТСС е било монтирано в служебен автомобил на МВР с рег.№*****, работещо на място за контрол, а не е било разположено временно на участък от пътя. Съгласно чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. именно в тази хипотеза - при работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, протоколът за използването им се съпровожда със снимка на разположението на уреда. Случаят не е такъв, поради което липсата на снимков материал за разположение на АТСС не представлява нарушение.

В съставения протокол за използване на АТСС е удостоверено, че контрол на скоростта на движение на МПС е осъществяван в двете посоки, каквато възможност дават техническите му характеристики. За този начин на задействане е наличен съответен запис в протокола /“в двете посоки“/, отбелязано е и с подчертаване и със съответно символно означаване /“Д“/. Визуализираните на снимковия материал данни за заснемане на автомобила при приближаването му, съпоставени със записа в АУАН и наказателното постановление за посоката на движение на автомобила, води до единствено възможно заключение, че АТСС е било насочено в противоположна посока.

Установеното с показанията на свид. Е. и М.Н. връщане на водача на автомобила на мястото на контрол и запознаването му с клипа на заснетото нарушение не е изисквало незабавно предприемане на действия за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. Съгласно чл.11, ал.2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. такова задължение служителят на МВР има в случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение на служебния автомобил, какъвто случаят не е.

Безспорно е идентифицирано и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, както и измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относително доказателствено средство в тази насока представлява приложения снимков материал, снет от записания клип №25961, като в извлечените кадри се наблюдава ясно автомобила, визиран в акта и в наказателното постановление, в близост до него няма други автомобили, видно от полето “Т=0s”, отразяващо времето на сработването на мобилното средство за видеоконтрол, т.е., момента на самото измерване. Липсва всякакво основание за съмнение чия скорост е регистрирало АТСС. Съгласно [чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата](#) снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно вещественно доказателствено средство в административнонаказателния процес.

Извлечените от записа снимкови кадри са относими именно към нарушението, описано в наказателното постановление. На снимковите кадри са възпроизведени данни за дата, час, място на заснемане, съдържа се информация за техническото средство, извършило заснемането, номера на клипа, от който са снети кадрите, измерената наказуема скорост, каквито са

техническите възможности на конкретното средство за измерване на скорост. Обстоятелствата, закрепени в протокола по чл.10, ал.1 от № 8121з-532 от 12.05.2015 г. /номера на първия и последния видеозапис, между които попада и номера на клипа, означен в снимковия материал, посоката на движение на контролираните МПС и времето на работа/, мотивират несъмнен извод, че приобщените снимкови кадри са релевантни към удостовереното с официалния документ заснемане, както и че клипът е заснет при осъществяван контрол на скоростта чрез използване на същото АТСС при обстоятелствата, отразени в протокола /време, място, посока/. Протоколът, както се посочи, е официален документ, ползващ се с обвързваща доказателствена сила, приет е и е проверен от полицейски органи, удостоверено с полагане на подпис и посочване имената на съответните длъжностни лица, посочени са номерата и броя на свалените от системата статични изображения/видеозаписи, както и че същите са съхранени на компютърна конфигурация/сървър в съответната структура на МВР – С „ПП“ – ОД МВР – Перник.

В заключение съдебният състав приема, че обсъдените доказателствени материали удостоверяват с необходимата достоверност, че отразените в съдържанието на наказателното постановление обстоятелства относно съответната пътна структура и скоростен режим, измерената скорост на движение, отчетеното превишение по отношение разрешената максимална скорост и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно в съответствие с материалния закон, а оттук - че квалифицирането на нарушението съответства на изложените факти и е извършено законосъобразно. Установените факти реализират състава на чл.21, ал.1 от ЗДвП, която норма забранява превишаване на скорост от 50 км/ч. за населено място, предвид категорията на превозното средство.

Безспорно доказано е, че жалбоподателят е субект на установеното административно нарушение и следва да понесе отговорност за него, съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП, в качеството си на собственик на превозното средство. Б. К. не е упражнил възможността в чл.189, ал.5 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му за установеното и доказано по несъмнен начин административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Всичко изложено мотивира съдебния състав да приеме, че доказателствената съвкупност е достатъчна за несъмнен извод, че на посочените дата и място Б. К. е управлявал описаното превозно средство със скорост над разрешената, установена с технически изправно АТСС – мобилно автоматизирано техническо средство TFR1 – М, №632, поради което законосъобразно отговорността му е ангажирана по административнонаказателен ред.

Нарушението не е маловажно и не попада в приложното поле на чл.28 от ЗАНН, предвид разпоредбата на чл.189з от ЗДвП.

По отношение административното наказване:

АНО законосъобразно е квалифицирал и приложил административнонаказателната разпоредба на чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП,

предвиждаща наказване за превишаване на разрешената максимална скорост в населено място над 50 км/ч..

Както се посочи, с наказателното постановление отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП за това, че при управление на МПС в населено място е превишил разрешената скорост на движение от 50 км/ч. и се е движил със 110 км/ч. /приета като наказуема скорост/. Т.е., касае се за превишение от 60 км/ч. /стойност, получена след приспадане на допустимата техническа грешка +/-3 % над 100км/ч. от фактически измерената скорост 113 км/ч./, поради което за нарушението е приложима именно санкцията установена в чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП. Последната предвижда за превишаване на разрешената максимална скорост над 50 km/h точно фиксирани по размер наказания – глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява МПС, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

Вида на предвидените за нарушението наказания е обусловило неприлагане на съкратената процедура по чл.189, ал.4 от ЗДвП, тъй като с електронен фиш може да се налага единствено наказание глоба, не и наказание лишаване от право да се управлява МПС.

Стойността на превишаването на скоростта /60 км/ч./ АНО е определил законосъобразно - на базата на измерената скорост от АТСС - 113 км/ч. и след като е приспаднал допустимата техническа грешка, възлизаща на 3 км/ч.. Оттук размера на глобата правилно е определен на 800 лв. /700 лв. + 2 x 50лв., съгласно чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП/

Установените в абсолютен размер наказания изключват възможността за преценка на обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН. На К. са наложени наказания в съответствие с предвиденото в закона, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно.

По разноските:

Предвид изхода на делото няма основание за присъждане на направените от страна на жалбоподателя разноски за заплатено възнаграждение на адвокат.

Другата страна не претендира възнаграждение и такова не се присъжда.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл.63, ал.9, вр.ал.2, т.5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-1158-002018 от 17.08.2023г., издадено от началник Сектор “Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник, с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата на Б. Х. К., ЕГН *****, с адрес гр. *****, са наложени административни наказания глоба 800.00 /осемстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок 3 /три/ месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Оставя без уважение искането за присъждане на разноски в полза на

жалбоподателя.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____